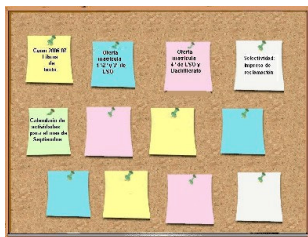

Tauler, taulell i tauló

Sovint es confonen aquestes tres paraules, tot i que tenen significats ben diferents. Un *taulell* és una “Taula estreta i llarga com la que hi ha a les botigues per a mostrar els gèneres als compradors, als bars i cafès per a servir-hi les begudes, etc.” Un *tauló* és una “Peça de fusta llarga i plana de secció rectangular”. Un *tauler* és una “Post o conjunt de posts unides pel cantell, que presenta una superfície plana i llisa, amb dos o més travessers a la cara oposada (o una altra disposició) per a evitar que es guerxi, com l'usat en dibuix i pintura per a fixar-hi (amb xinxetes, bandes de paper engomades, etc.) el paper o tela”. Així, es parla de *tauler d'anuncis*, *tauler d'escacs* o *tauler d'avisos*, per exemple.

Això són taulons.

Això és un tauler d'anuncis.

Això és un taulell.

La pregunta del mes

Anàveu ha de portar accent? O escrivim *anaveu*? Per què?

La resposta, el mes que ve, a l'apartat “La resposta del mes passat” de *La Píndola*.

La resposta del mes passat

El mes passat us demanàvem si *bullir* i *consentir* són verbs incoatius, és a dir, si es conjuguen com *servir* (amb l'increment *-ix* propi dels verbs incoatius en Català central) o com *dormir*. Doncs *bullir* i *consentir* són verbs purs, com *dormir*, per tant hem de dir *jo bullo*, *tu bulls*, etc. (i no pas *jo bulleixo*, *tu bulleixes*); i en el cas de *consentir*, cal dir *jo consento*, *tu consents*, etc. (i no pas *jo consenteixo*, *tu consenteixes*...).

Els increments *-eix*, *-ix*, *-isc*, o *-esc* es troben a la majoria de verbs de la tercera conjugació. Els únics verbs que no el tenen són: *ajupir*, *bullir*, *collir*, *cosir*, *cruixir*, *dormir*, *eixir*, *escopir*, *esmunyir*, *fugir*, *grunyir*, *morir*, *munyir*, *obrir*, *omplir*, *pruir*, *pudir*, *retrunyir*, *sentir*, *sortir*, *tenir*, *tossir*, *venir*, i els seus derivats (excepte: *assentir*, *i dissentir*). *Mentir*, *consumir*, *resumir*, *brunzir* i *mentir*, poden ser conjugats de les dues maneres, però les formes incoatives són preferides. *Lluir* es conjuga de les dues maneres: sense els increments quan és usat en el seu sentit d'emetre llum; i s'utilitzen els increments en sentit figurat, quan vol dir fer goig, fer-se veure, o tenir èxit.